

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/94/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3522010436
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3522010436.4

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Miroslavy Šibíkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. decembra 2025 prejednal odvolania obžalovaných 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., E. XX/XX, t. č. na slobode, a 2/ A. F., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom A. A., t. č. vo výkone väzby v ÚVV Leopoldov v inej veci, ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. NM-15T/102/2022 zo dňa 17.06.2025 a takto jednomyseľne

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania obžalovaných A. B. a A. F. zamietajú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. NM-15T/102/2022 zo dňa 17.06.2025 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) bolo rozhodnuté nasledovne (citácie):

Obžalovaní:

1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX v C.,
trvale bytom B. D. XXX, prechodne bytom D., E. XX, t. č. vo výkone väzby v inej trestnej veci,

2/ A. F., nar. XX.X.XXXX v A.,
trvale bytom A., prechodne A., C. XXX/X, na slobode,

sú vinní, že

po vzájomnej dohode v čase od 00.30 hod. do 00.45 hod. dňa 04.05.2022 G. C. nájdenou drevenou palicou vylomil uzamykací mechanizmus, pričom A. F. rukou ťahal visiaci zámok s petlicou na vchodových dverách do hospodárskej budovy prislúchajúcej k rodinnému domu č. XXX v obci H., zapísanom na liste vlastníctva č. XXXX, následne všetci traja vstúpili do vnútorných priestorov tejto hospodárskej budovy, odkiaľ odcudzili 1 ks elektrickú brúsku SI M-KZ5-125B, tmavej zeleno-modrej farby, 860W a 1 ks Mini kompresor, zn. Ultimate Speed, typu UMK 10 AI, červenej farby s manometrom a napájaním 12V do auto zásuvky, čím vlastníčkovi uvedených vecí poškodenému I. A. J. spôsobili škodu odcudzením vecí a poškodením dverí v celkovej výške 35,- Eur,

teda

- spoločným konaním neoprávnene vnikli do obydla iného a čin spáchali závažnejším spôsobom konania
- vlámaním a najmenej s dvoma osobami,

čím spáchali

- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno c) Trestného zákona v znení zákona č. 40/2024 Z. z. (ďalej len „Trestný zákon“) s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Za to sa odsudzujú

Obžalovaný A. B.

podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona, § 38 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, § 36 písmeno l), písmeno k) Trestného zákona, § 37 písmeno h), m) Trestného zákona a § 39 odsek 5 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona súd obžalovaného zaraďuje pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze riadiť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému A. B. Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 12.07.2022, sp. zn. OT/55/2022, doručený obžalovanému dňa 22.07.2022, právoplatný dňa 22.07.2022, ktorým bol obvinenému uložený podmienkový trest odňatia slobody vo výmere

1 rok so skúšobnou dobou 4 roky a trestnom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 5 rokov, povinnosťou zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovaný A. F.

podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona, § 38 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 37 písmeno h), m) Trestného zákona a § 39 odsek 5 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona súd obžalovaného zaraďuje pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze riadiť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému A. F. Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 22.09.2023, sp. zn. OT/194/2023, doručený obžalovanému dňa 22.09.2023, právoplatný dňa 04.10.2023, ktorým bol obžalovanému podmienkový trest odňatia slobody vo výmere 1 rok

so skúšobnou dobou 2 roky a trestnom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 4 roky, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho obžalovaní A. B. i A. F. napadli odvolaniami. Obžalovaný A. B. zahlásil odvolanie priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení tohto rozsudku, a to voči výroku o treste. Obžalovaný A. F. podal odvolanie v zákonnej lehote a taktiež voči výroku o treste.

Obžalovaný A. B. v písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol, že s poukazom na ustanovenie § 42 ods. 1 Tr. zák. bol súdom prvého stupňa napadnutým rozsudkom odsúdený pre skutok spáchaný dňa 04.05.2022, pričom je potrebné poukázať, že v konaniach vedených proti nemu na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 0T/55/2022, 0T/77/2022, 0T/83/2022 a 0T/5/2023 boli vydané odsudzujúce rozhodnutia po spáchaní tohto skutku. Je toho názoru, že všetky tieto rozhodnutia mali byť zrušené pri ukladaní trestu v prejednávanej trestnej veci, resp. mali byť zohľadnené uložené, resp. vykonané tresty v týchto jeho iných trestných veciach. Skutočnosť, že súd prvého stupňa takto nepostupoval, má za následok jeho nezákonné potrestanie. Má tiež za to, že súd prvého stupňa nedostatočným spôsobom odôvodnil nemožnosť uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k týmto jeho iným trestným veciam. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, aby zodpovedal zásadám ukladania súhrnného trestu.

Obžalovaný A. B. svoje odvolanie písomne odôvodnil aj sám. Uviedol, že nesúhlasí s napadnutým rozsudkom. Súd prvého stupňa sa absolútne nezaoberal novelizáciou Trestného zákona, keď mu uložil súhrnný trest, ktorý sa už ukladať nemá. Súd prvého stupňa mu mal zarátať odpykané tresty a logicky upustiť od potrestania. Napokon uviedol, že v roku 2022 uhradil poškodenému škodu.

Obžalovaný A. F. v písomných dôvodoch odvolania uviedol len to, že sa odvoláva voči výške trestu a nesúhlasí s napadnutým rozsudkom.

K odvolaniam obžalovaných sa písomne vyjadril prokurátor. Uviedol aj nasledovné (citácie):

Čo sa týka trestu uloženého obžalovaným A. B. a A. F., tak pri rozhodovaní o určovaní druhu a výmery trestu súd prihliadol na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútky, osoby páchatel'ov, na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, ale aj na účel trestu a na možnosti ich nápravy.

Z hľadiska motívu a pohnútok v prípade obžalovaných nešlo o neoprávnený vstup do obydlia len pre potešenie, ale skutočným dôvodom pre neoprávnený vstupu do obydlia iného bol zisťovací cieľ, a to odcudziť veci, ku ktorým nemajú žiadne vlastnícke právo, zmocniť sa ich a naložiť s nimi vo vlastný prospech a na škodu iného. V tomto kontexte je potrebné posudzovať povahu konania oboch obžalovaných aj z hľadiska ukladania trestu.

Súd priznal obom obžalovaným poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona vzhľadom na vyhlásenie viny a oľutovanie skutku. A. B. priznal aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k) Trestného zákona, nakoľko vyjadrením poškodeného a poštovým poukazom zo dňa 15.08.2022 je preukázané, že obžalovaný A. B. spôsobil škodu v celom rozsahu uhradil.

Súd u každého obžalovaného zistil po dve priťažujúce okolnosti. Prvou je priťažujúca okolnosť podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona (spáchanie viac trestných činov).

Pri ukladaní trestu u A. B. súd I. inštancie poukazuje na odpis z registra trestov obžalovaného A. B., z ktorého vyplýva, že bol doposiaľ 12-krát odsúdený pre rôznorodú úmyselnú trestnú činnosť a výpis Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR, z ktorého vyplýva, že bol 8-krát postihnutý za priestupok.

Prichádza u neho do úvahy uloženie súhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody podľa § 42 Trestného zákona, pretože stíhaný trestný čin spáchal obžalovaný skôr (04.05.2022), ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin (vo veci sp. zn. 0T/55/2022). Vo veci Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom súdu sp. zn. 0T/55/2022 bol vydaný trestný rozkaz dňa 12.07.2022, ktorý prevzal obžalovaný dňa 12.07.2022. Týmto dňom nastali účinky odsudzujúceho rozsudku. Obžalovaný teda spáchal stíhaný trestný čin pred 12.07.2022.

Vo vzťahu k odsúdeniam Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom vo veci sp. zn. 0T/77/2022, sp. zn. 0T/83/2022 a sp. zn. 0T/5/2023 neprichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu, pretože v týchto prípadoch ide o recidívu trestnej činnosti marenia výkonu úradného rozhodnutia, keď všetky trestné činy boli spáchané až po právoplatnosti trestného rozkazu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 12.07.2022, sp. zn. 0T/55/2022.

Súd I. stupňa na účely rozhodovania o treste oboznámil aj pripojené trestné spisy a súdne rozhodnutia sp. zn. OT/77/2022, sp. zn. OT/83/2022 a sp. zn. OT/5/2023 a celkom správne dospel k záveru, že u obžalovaného A. B. prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu len vo vzťahu k veci vedenej pod sp. zn. OT/55/2022.

S vyššie uvedeným názorom súdu sa stotožňujem a k odvolacím námietkam uvádzam, že v prípade všetkých ďalších skutkov, ktoré boli spáchané po 12.07.2022, a na ktoré obžalovaný poukazuje vo svojom odvolaní, sa jedná o recidívu. V prípade recidívy nemožno ukladať súhrnný trest a ani upustiť od jeho uloženia a teda nemohlo dôjsť k uloženiu takéhoto trestu aj vo vzťahu k týmto odsúdeniam. Vyššie uvedenú úvahu a názor súd riadne odôvodnil a uviedol, aj s poukazom na oboznámené vyšetrovacie spisy, prečo nemožno v súvislosti s týmito odsúdeniami ukladať súhrnný trest.

Súd z uvedených dôvodov dospel k záveru o potrebe ukladať obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody, a to ako trest nepodmienečný vzhľadom na trestnú minulosť obžalovaného. Iné, miernejšie, druhy trestov u obžalovaného nie je možné uložiť s poukazom na to, že doterajšie odsúdenia nespĺnili svoj prevýchovný účel a nezabránili obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti.

Súd ukladal obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov podľa trestnej sadzby za trestný čin najprísnejšie trestný zo zbiehajúcich sa trestných činov, t. j. prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona, za ktorý ustanovuje zákon trest odňatia slobody 1 rok až 5 rokov. Súd znížil trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 5 Trestného zákona s prihliadnutím na vyhlásenie viny obžalovaným.

Pri ukladaní trestu u A. F. súd I. inštancie poukazuje na odpis z registra trestov obžalovaného A. F., z ktorého vyplýva, že bol doposiaľ 8-krát odsúdený pre rôznorodú úmyselnú trestnú činnosť, z ktorého vyplýva, že bol 12-krát postihnutý za priestupok.

Prichádza u neho do úvahy tiež uloženie súhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody podľa § 42 Trestného zákona, pretože stíhaný trestný čin obžalovaný spáchal skôr (04.05.2022), ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin (vo veci sp. zn. OT/194/2023).

Vo veci Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom súdu sp. zn. OT/134/2023 bol vydaný trestný rozkaz dňa 22.09.2023, ktorý prevzal obžalovaný dňa 22.09.2023. Týmto dňom nastali účinky odsudzujúceho rozsudku. Obžalovaný teda spáchal stíhaný trestný čin pred 22.09.2023.

Súd z uvedených dôvodov dospel k záveru o potrebe ukladať obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody a s poukazom na jeho trestnú minulosť ako trest nepodmienečný.

Súd ukladal obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov podľa trestnej sadzby za trestný čin najprísnejšie trestný zo zbiehajúcich sa trestných činov, t. j. prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona, za ktorý ustanovuje zákon trest odňatia slobody 1 rok až 5 rokov. Súd znížil trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 5 Trestného zákona s prihliadnutím na vyhlásenie viny obžalovaným.

Predmetný rozsudok preto považujem vo výroku o treste u A. B. a vo výroku o treste u A. F. za zákonný, dostatočne odôvodnený a tresty v ňom uložené obžalovaným za primerané, pričom zdôrazňujem, že s poukazom na § 39 ods. 5 Trestného zákona boli oba tresty mimoriadne znížené o 1/3-inu pod spodnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 319 Trestného poriadku odvolania obžalovaných A. B. a A. F. ako nedôvodné zamietol.

Verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného A. B., avšak pri splnení všetkých zákonných podmienok uvedených v ustanoveniach § 293 ods. 5, ods. 6 Tr. por., keď upovedomenie o verejnom zasadnutí, v ktorom bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti alebo za podmienok uvedených v § 292 ods. 5 Tr. por., mu bolo doručené (fikciou) dňa 03.12.2025 na adresu, ktorú určil v tomto trestnom konaní ako adresu na doručovanie písomností, pričom vyžiadanim si aktuálnej lustrácie v ZVJS odvolací súd nezistil, že by obžalovaný v čase konania verejného zasadnutia bol vo väzbe či vo výkone trestu odňatia slobody, a zároveň nešlo o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica prevyšuje desať rokov.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaniach v rámci konečného návrhu:

- Prítomná prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla: „V celom rozsahu sa pridrižiam písomného vyjadrenia podriadeného prokurátora k odvolaniam obžalovaných 1/ a 2/, ako aj konečného návrhu v ňom uvedeného.“.

- Obhajkyňa obžalovaného A. F. uviedla: „Obžalovaný A. F. považuje trest uložený napadnutým rozsudkom za neprimeraný vzhľadom na charakter spáchanej trestnej činnosti. Obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznal a na súde prvého stupňa dal vyhlásenie o vine. Súd prvého stupňa nedostatočne odôvodnil prečo ukladal obžalovanému súhrnný trest len vo vzťahu k odsúdeniu sp. zn. OT/194/2023. Skutkom bolo spôsobená škoda 35,- €. Od spáchania skutku uplynula už doba 3 a pol roka. Z hľadiska účelu trestu máme za to, že súd prvého stupňa u obžalovaného uprednostnil represiu pred prevenciou. Máme za to, že účel trestu by bolo možné naplniť aj uložením iného alternatívneho trestu, napr. trestu povinnej práce, počas výkonu ktorého by obžalovaný mohol získať pracovné návyky, zaradiť sa

do pracovného života a už nepáchať trestnú činnosť. Alternatívne navrhujeme, aby odvolací súd upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože skôr uložený trest je možné považovať za dostatočný.“.

- Obžalovaný A. F. uviedol: „S konečným návrhom svojej obhajkyne súhlasím. Opätovne ľutujem spáchanie trestného činu.“.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac najskôr dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaných odvolaní podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku (o trestoch), ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť zamerail aj na prípadné chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe tohto svojho postupu dospel k záveru, že odvolania obžalovaných A. B. a A. F. nie sú dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaniach vytykaná žiadna chyba a odvolací súd nezistil sám také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenia obžalovaných A. B. a A. F. o tom, že sú vinní zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Pokiaľ ide o výroky o trestoch, súd prvého stupňa ich odôvodnil nasledovne (citácie):

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd prihliadol na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútky, osobu páchatela, na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, ale aj na účel trestu a na možnosti jeho nápravy.

Z hľadiska motívu a pohnútok v prípade obžalovaných nešlo o neoprávnený vstup do obydlia len pre potešenie, ale skutočným dôvodom pre neoprávnený vstupu do obydlia iného bol zisťovací cieľ, a to odcudziť veci, ku ktorým nemajú žiadne vlastnícke právo, zmocniť sa ich a naložiť s nimi vo vlastný prospech a na škodu iného. V tomto kontexte je potrebné posudzovať povahu konania oboch obžalovaných aj z hľadiska ukladania trestu.

Súd priznal obom obžalovaným poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona vzhľadom na vyhlásenie viny a oľutovanie skutku. Vyhlásenie viny obžalovanými v zmysle § 257 Trestného poriadku prokurátor navrhol prijať a po splnení zákonných podmienok ho súd prijal. Súd priznal obžalovanému A. B. poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno k) Trestného zákona, nakoľko vyjadrením

poškodeného a poštovým poukazom zo dňa 15.08.2022 je preukázané, že obžalovaný A. B. spôsobilú škodu v celom rozsahu uhradil. Iné poľahčujúce okolnosti súd nezistil.

Súd u každého obžalovaného zistil po dve priťažujúce okolnosti. Prvou je priťažujúca okolnosť podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona (spáchanie viac trestných činov), nakoľko súd ukladal súhrnný trest za rôznorodú zbiehajúcu sa trestnú činnosť. V prípade obžalovaného A. B. ide o zbiehajúcu sa trestnú činnosť marenia výkonu úradného rozhodnutia v konaní Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 0T/55/2022 so stíhanou trestnou činnosťou. V prípade obžalovaného A. F. ide o zbiehajúcu sa trestnú činnosť marenia výkonu úradného rozhodnutia v konaní sp. zn. Okresného súdu Trenčín 0T/194/2023 so stíhanou trestnou činnosťou skutkom. Druhou priťažujúcou okolnosťou je okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona - predchádzajúce odsúdenia.

Obžalovaný A. B. bol doposiaľ 12-krát súdne trestaný, pričom pred spáchaním trestného činu bol opakovane súdne trestaný pre majetkovú trestnú činnosť, a to pre trestný čin krádeže, napr. v trestných veciach Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 15T/1/2018, sp. zn. 15T/26/2018, sp. zn. 1T/64/2018, sp. zn. 15T/62/2019 a sp. zn. 1T/53/2018, ako aj pre trestný čin porušovania domovej slobody v trestnej veci Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 1T/23/2021, pričom už mu za to boli opakovane ukladané aj nepodmienečné tresty, ktoré vykonal. Uvedené odsúdenia, resp. tresty, nemá zahladené. Na uvedené odsúdenia preto bolo potrebné zo strany súdu prihliadnuť ako na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona.

Obžalovaný A. F. bol doposiaľ 8-krát súdne trestaný, pričom bol pred spáchaním trestného činu opakovane súdne trestaný pre majetkovú trestnú činnosť, a to pre trestný čin krádeže, napr. v trestných veciach Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 1T/40/2013, sp. zn. 1T/69/2019 a sp. zn. 1T/29/2021, ako aj pre trestný čin lúpeže v trestnej veci Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 1T/200/2013, pričom mu už boli opakovane ukladané aj nepodmienečné tresty. Uvedené odsúdenia, resp. tresty, nemá zahladené. Na uvedené odsúdenia preto bolo potrebné zo strany súdu prihliadnuť ako na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona.

U obžalovaného A. B. sú poľahčujúce okolnosti a priťažujúce okolnosti vyrovnané.

U obžalovaného A. F. prevažujú priťažujúce okolnosti.

U obžalovaného A. B. prichádza do úvahy uloženie súhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody podľa § 42 Trestného zákona, pretože stíhaný trestný čin spáchal obžalovaný skôr (04.05.2022), ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin (vo veci sp. zn. 0T/55/2022). Za odsudzujúci rozsudok je potrebné v zmysle platnej judikatúry považovať aj trestný rozkaz, pretože dňom doručenia trestného rozkazu nastali účinky odsudzujúceho rozsudku (§ 353 odsek 8 Trestného poriadku).

Vo veci Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom súdu sp. zn. 0T/55/2022 bol vydaný trestný rozkaz dňa 12.07.2022, ktorý prevzal obžalovaný dňa 12.07.2022. Týmto dňom nastali účinky odsudzujúceho rozsudku. Obžalovaný teda spáchal stíhaný trestný čin pred 12.07.2022.

Vo vzťahu k odsúdeniam Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom vo veci sp. zn. 0T/77/2022, sp. zn. 0T/83/2022 a sp. zn. 0T/5/2023 neprichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu, pretože v týchto prípadoch ide o recidívu trestnej činnosti marenia výkonu úradného rozhodnutia, keď všetky trestné činy boli spáchané až po právoplatnosti trestného rozkazu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 12.07.2022, sp. zn. 0T/55/2022.

Súd z uvedených dôvodov dospel k záveru o potrebe ukladať obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody, a to ako trest nepodmienečný vzhľadom na trestnú minulosť obžalovaného. Popri tom nie je bez významu, že obžalovaný sa dopustil stíhaného trestného činu po tom, čo bol za rovnaký trestný čin odsúdený v trestnej veci vedenej Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 1T/23/2021 na nepodmienečný trest odňatia slobody

12 mesiacov so zaradením pre výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia, ktorý vykonal dňa 11.11.2021. Stíhaného trestného činu sa dopustil s odstupom približne 5 mesiacov. Následne sa dopustil 10.07.2022 marenia výkonu úradného rozhodnutia, za ktoré bol odsúdený v konaní vedenom pod sp. zn. OT/55/2022. Iné, miernejšie, druhy trestov u obžalovaného nie je možné uložiť s poukazom na to, že doterajšie odsúdenia nespĺnili svoj prevýchovný účel a nezabránili obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti. Uvedený záver je podporený odsúdeniami Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom vo veci sp. zn. OT/77/2022, sp. zn. OT/83/2022 a sp. zn. OT/5/2023. V uvedených prípadoch bol opakovane odsúdený na samostatné nepodmienečné tresty odňatia slobody za prečiny marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona. Uvedené odsúdenia svedčia o absencii akejkolvek sebareflexie obžalovaného vo vzťahu k svojmu správaniu a jeho dôsledkom. V prípade obžalovaného ide o recidívu trestnej činnosti. Napriek tomu, že dodržiavanie zákonov je ľudským bytostiam vštepené už od kolisky, z vykonaného dokazovania vyplýva, že táto úloha u obžalovaného nebola úspešne zavŕšená v rámci jeho ontogenetickej socializácie v procese etablovania bežného právneho vedomia. U obžalovaného ide o osobu s výraznými sklonmi k ostentatívnej ignorácii záujmov chránených Trestným zákonom, príkazov a povinností, ukladaných normatívnymi alebo individuálnymi právnymi aktmi, čo nepriamo dokazuje fakt, že vo veku 26 rokov je dvanásťkrát súdne trestaný. Ak v rannej fáze jeho života v procese socializácie a edukácie mu nebolo vštepené rodinou, školou a jeho okolím, že protiprávne konanie má v sebe zakotvené konzekvencie /dôsledky/, môže nasledovať trest, po vykonaní niekoľkých nepodmienečných trestov mu musí byť táto základná axioma zrejma a má sa ňou riadiť. Ak nie logicky, musí počítať s trestom. V prípade obžalovaného ide o jednoznačne pravú recidívu, keď sa opakovane dopúšťal po právoplatnosti posledného odsúdenia (Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/23/2021) a prepustení z tohto výkonu trestu opätovne úmyselnej trestnej činnosti zo zisťného dôvodu opätovne porušujú záujmy chránené Trestným zákonom.

Súd ukladal obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov podľa trestnej sadzby za trestný čin najprísnejšie trestný zo zbierajúcich sa trestných činov, ktorým je prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno c) Trestného zákona, za ktorý ustanovuje zákon trest odňatia slobody 1 rok až 5 rokov (za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia zákon ustanovuje v § 348 odsek 1 trest odňatia slobody do 2 rokov trestu odňatia slobody). Súd znížil trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 odsek 5 Trestného zákona s prihliadnutím na vyhlásenie viny obžalovaným. Súčasne súd zrušil výrok o predchádzajúcom treste odňatia slobody uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. OT/55/2022 ako aj nadväzujúce tresty. Podľa § 42 Trestného zákona došlo aj k zrušeniu trestu zákazu činnosti, preto súd v súlade s § 42 ods. 2 Trestného zákona v rámci súhrnného trestu ukladal aj trest zákazu činnosti podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona spočívajúci v zákaze riadiť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 5 rokov.

V otázke schopnosti obžalovaného dodržiavať právny poriadok a o jeho schopnosti viesť riadny život už bez páchania ďalšej trestnej činnosti dospel súd k negatívnemu záveru a záveru, že v jeho prípade preventívna funkcia trestu neplní svoj účel a preto do popredia vystupuje skôr represívny charakter trestu.

Za tejto situácie súd dospel k záveru, že súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov je dôvodný.

Na výkon takto uloženého trestu súd zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, ktoré mu boli uložené pre úmyselné trestné činy. Pre iné jeho zaradenie súd nezistil splnenie zákonných podmienok (§ 48 odsek 4 Trestného zákona).

U obžalovaného A. F. prichádza do úvahy tiež uloženie súhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody podľa § 42 Trestného zákona, pretože stíhaný trestný čin obžalovaný spáchal skôr (04.05.2022), ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin (vo veci sp. zn. OT/194/2023). Za odsudzujúci rozsudok je potrebné v zmysle platnej judikatúry považovať aj trestný

rozkaz, pretože dňom doručenia trestného rozkazu nastali účinky odsudzujúceho rozsudku (§ 353 odsek 8 Trestného poriadku).

Vo veci Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom súdu sp. zn. OT/134/2023 bol vydaný trestný rozkaz dňa 22.09.2023, ktorý prevzal obžalovaný dňa 22.09.2023. Týmto dňom nastali účinky odsudzujúceho rozsudku. Obžalovaný teda spáchal stíhaný trestný čin pred 22.09.2023.

Súd z uvedených dôvodov dospel k záveru o potrebe ukladať obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody a s poukazom na jeho trestnú minulosť ako trest nepodmienečný.

U obžalovaného ide o osobu so sklonmi k ignorácii záujmov chránených Trestným zákonom, príkazov a povinností, ukladaných normatívnymi alebo individuálnymi právnymi aktmi, čo potvrdzujú doterajšie odsúdenia, ktoré nevedli k jeho náprave. V prípade obžalovaného ide o jednoznačne pravú recidívu, keď sa opakovane dopúšťal po právoplatnosti odsúdenia Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/69/2019 za trestný čin krádeže, z ktorého bol prepustený dňa 17.12.2021, opätovne úmyselnej trestnej činnosti zo zisťného dôvodu opätovne porušujúc záujmy chránené Trestným zákonom.

Súd ukladal obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov podľa trestnej sadzby za trestný čin najprisnejšie trestný zo zbiehajúcich sa trestných činov, ktorým je prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno c) Trestného zákona, za ktorý ustanovuje zákon trest odňatia slobody 1 rok až 5 rokov (za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia zákon ustanovuje v § 348 odsek 1 trest odňatia slobody do 2 rokov trestu odňatia slobody). Súd znížil trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 odsek 5 Trestného zákona s prihliadnutím na vyhlásenie viny obžalovaným. Súčasne súd zrušil výrok o predchádzajúcom treste odňatia slobody uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. OT/194/2023 ako

aj nadväzujúce tresty. Podľa § 42 Trestného zákona došlo aj k zrušeniu trestu zákazu činnosti, preto súd v súlade s § 42 ods. 2 Trestného zákona v rámci súhrnného trestu ukladal aj trest zákazu činnosti podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona spočívajúci v zákaze riadiť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 4 roky.

U obžalovaného A. F. vo vzťahu k odsúdeniu rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/29/2021 zo dňa 14.06.2022 neprichádza do úvahy súhrnný trest z dôvodu, že podľa obsahu spisu vyhláseniu rozsudku predchádzalo dňa 20.05.2021 vydanie v označenej veci trestného rozkazu, ktorý bol doručený obžalovanému A. F. dňa 07.06.2021 (následne podal v zákonnej lehote odpor). Dňom doručenia tohto trestného rozkazu v zmysle § 353 odsek 8 Trestného poriadku nastali účinky odsudzujúceho rozsudku. Až po doručení tohto trestného rozkazu obžalovaný spáchal dňa 04.05.2022 stíhaný trestný čin. Preto v jeho prípade ide o tzv. nepravú recidívu, trestný čin spáchaný po vyhlásení neprávoplatného rozsudku/trestného rozkazu. Uvedený rozsudok tak nie je prvým odsudzujúcim rozhodnutím v zmysle § 42 Trestného zákona. Je ním až odsúdenie trestným rozkazom sp. zn. OT/194/2023.

V otázke schopnosti obžalovaného A. F. dodržiavať právny poriadok a o jeho schopnosti viesť riadny život už bez páchania ďalšej trestnej činnosti dospel súd k rovnako negatívnemu záveru ako u obžalovaného A. B., že v jeho prípade preventívna funkcia trestu neplní svoj účel a preto do popredia vystupuje skôr represívny charakter trestu.

Za tejto situácie súd dospel k záveru, že súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov je dôvodný.

Na výkon takto uloženého trestu súd zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, ktoré mu boli uložené pre úmyselné trestné činy. Pre iné jeho zaradenie súd nezistil splnenie zákonných podmienok (§ 48 odsek 4 Trestného zákona).

Súd je presvedčený, že uložený nepodmienečný úhrnný trest odňatia je trestom primeraným, vzhľadom na osobu obžalovaného, osobné pomery a okolnosti trestného činu, ako aj z hľadiska generálnej a individuálnej prevencie. Súčasne je súd toho názoru, že druh a výmera trestu dostatočne vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

S vyššie citovaným odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa v časti napadnutých výrokov o trestoch sa odvolací súd v zásade aj stotožnil a v zmysle jednoty rozhodnutí súdov prvého a druhého stupňa dodáva nasledovné:

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že nepodmienečné tresty odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov boli obidvom obžalovaným súdom prvého stupňa uložené v súlade so zákonnými ustanoveniami uvedenými vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a nemožno ich považovať za neprimerane prísne tak, ako to má na mysli ustanovenie § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por., a to ani vo vzťahu k ich výmere, najmä z pohľadu negatívneho hodnotenia obidvoch obžalovaných a predchádzajúceho spôsobu ich života. Aj podľa názoru odvolacieho súdu takto uložené tresty môžu zabezpečiť ochranu spoločnosti pred nimi ako páchatel'mi tým, že im najmä zabránia v páchaní ďalšej trestnej činnosti a súčasne iných odradia od páchania trestných činov. Len takto uložené tresty zároveň dostatočne vyjadria aj ich morálne odsúdenie spoločnosťou.

K podstatnej odvolacej námietke obidvoch obžalovaných, v zmysle ktorej súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku nedostatočne odôvodnil, prečo každému z nich uložil súhrnný trest len vo vzťahu k jednému ich skoršiemu odsúdeniu, odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa uložil obidvom obžalovaným správne súhrnné tresty, a to s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák. (a § 41 ods. 1 Tr. zák.).

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Súhrnný trest sa uloží iba v prípade viacčinného súbehu trestných činov, a to len vtedy, ak páchatel' bol za časť retrospektívne sa zbierajúcej trestnej činnosti už skôr právoplatne odsúdený a ak možno na takéto odsúdenie prihliadať. Súd teda páchatel'a odsudzuje na súhrnný trest za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Skorší odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin páchatel'a musí byť právoplatný. Súhrnný trest nastupuje namiesto úhrnného trestu, ktorý by bol inak páchatel'ovi uložený, ak by sa o všetkých zbierajúcich trestných činoch rozhodovalo v spoločnom konaní. Ustanovenie o súhrnnom treste sa nepoužije, ak skoršie odsúdenie je takej povahy, že sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený alebo ak skorší rozsudok bol vydaný súdom iného členského štátu Európskej únie (§ 42 ods. 3 Tr. zák.).

Odsudzujúcim rozsudkom súdu prvého stupňa za iný trestný čin sa v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zák. rozumie prvý odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin, bez ohľadu na to, že v riadnom či mimoriadnom opravnom konaní bol zrušený, pokiaľ sa toto opravné konanie skončilo právoplatným odsúdením páchatel'a. Rovnakú povahu ako odsudzujúci rozsudok má aj trestný rozkaz. Účinky spojené s vyhlásením rozsudku nastávajú až doručením trestného rozkazu obvinenému.

Vzhľadom k vyššie uvedenému odvolací súd taktiež poukazuje na súdnu prax v tom smere, že ak z okolností prejednávaneho prípadu a z prechádzajúcich odsúdení obžalovaného vyplýva potreba uloženia súhrnného trestu, je súd povinný na hlavnom pojednávaní vykonať dokazovanie prečítaním podstatného obsahu spisov o predchádzajúcich odsúdeniach, aby aj negatívny záver súdu o tom, že súhrnný trest nemožno uložiť, mal oporu vo vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní a nevychádzal len zo všeobecných odborných znalostí a úvah súdu (R 55/2013). Súd prvého stupňa postupoval v súlade s touto súdnu praxou, keď na hlavnom pojednávaní v rámci dokazovania oboznámil aj podstatné časti pripojených spisov v iných trestných

veciach obidvoch obžalovaných (vedených pod sp. zn. 1T/29/2021, 0T/83/2022, 0T/5/2023, 0T/77/2022, 0T/55/2022 a 0T/194/2023).

V prípade obžalovaného A. B. napokon odvolací súd poukazuje na zistenia vyplývajúce z takto vykonaného dokazovania, v zmysle ktorých skutok v prejednávanej veci spáchal dňa 04.05.2022 a predchádzalo mu vyhlásenie rozsudku v inej jeho trestnej veci vedenej na (bývalom) Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 1T/53/2018 (tento rozsudok bol vyhlásený dňa 31.03.2022). Po spáchaní skutku mu bol doručený trestný rozkaz v inej jeho trestnej veci vedenej na (bývalom) Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 0T/55/2022 (konkrétne dňa 12.07.2022), pričom skutok v tejto veci spáchal dňa 10.07.2022 (išlo o prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák.). V takto ohraničenom období, t.j. od 31.03.2022 do 12.07.2022 tento obžalovaný nespáchal už iný skutok – trestný čin, a teda v iných jeho trestných veciach vedených pod sp. zn. 0T/77/2022, 0T/83/2022 a 0T/5/2023 išlo už o recidívu a nie o zbiehajúcu sa trestnú činnosť, vo vzťahu ku ktorej by prichádzalo do úvahy ukladanie súhrnného trestu.

V prípade obžalovaného A. F. napokon odvolací súd poukazuje na zistenia vyplývajúce z takto vykonaného dokazovania, v zmysle ktorých skutok v prejednávanej veci spáchal dňa 04.05.2022 a predchádzalo mu doručenie trestného rozkazu v inej jeho trestnej veci vedenej na (bývalom) Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 1T/29/2021 (tento trestný rozkaz mu bol doručený dňa 07.06.2021). Po spáchaní skutku mu bol doručený ďalší trestný rozkaz v inej jeho trestnej veci vedenej na (bývalom) Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 0T/194/2023 (konkrétne dňa 22.09.2023), pričom skutok v tejto veci spáchal dňa 21.09.2023 (išlo o prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák.). V takto ohraničenom období, t.j. od 07.06.2021 do 22.09.2023 tento obžalovaný nespáchal už iný skutok – trestný čin, na ktorý by bolo možné prihladať pri ukladaní súhrnného trestu.

Ďalej odvolací súd uvádza, že pre obžalovaných spáchané trestné činy, resp. pre ten najprísnejší z nich (§ 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, c/ Tr. zák. vs. § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák.), zákonodarca určil trestnú sadzbu trestu odňatia slobody vo výmere 1 až 5 rokov (§ 194 ods. 2 Tr. zák.). Pokiaľ ide o odvolaciu námietku obžalovaného A. F., že spáchaním skutku bola spôsobená škoda vo výške 35,- Eur, k tomu odvolací súd dodáva, že znakom skutkovej podstaty prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), c) Tr. zák., pre ktorý bol uznaný vinným, nie je aj spôsobenie škody.

Pokiaľ ide o osoby obžalovaných a ich predchádzajúci spôsob života, popri zisteniach súdu prvého stupňa konštatovaných v napadnutom rozsudku odvolací súd len zdôrazňuje, že obžalovaný A. B. pred spáchaním skutku v prejednávanej veci naposledy vykonal nepodmienečný trest odňatia slobody „len“ dňa 11.11.2021, a to dokonca za ten istý trestný čin (porušovanie domovej slobody, odsúdenie Okresným súdom Trenčín sp. zn. 1T/23/2021). V minulosti bol tiež súdne trestaný už viackrát, a to aj pre trestné činy lúpeže či krádeže (pre tento trestný čin opakovane) a vykonával viaceré nepodmienečné tresty odňatia slobody. Aj obžalovaný A. F. pred spáchaním skutku v prejednávanej veci naposledy vykonal nepodmienečný trest odňatia slobody „len“ dňa 17.12.2021 a rovnako bol aj tento obžalovaný v minulosti súdne trestaný viackrát, a to aj pre trestné činy lúpeže či krádeže (pre tento trestný čin opakovane) a vykonával viaceré nepodmienečné tresty odňatia slobody.

Preto je možné konštatovať, že páchanie úmyselnej trestnej činnosti s majetkovým motívom (ako tomu bolo aj v prejednávanej trestnej veci) nie je dlhodobou obidvom obžalovaným tak povediac „cudzie“ a konanie popisované vo výroku o vine nemalo byť len ich ojedinelým jednorazovým excesom. V prípade obidvoch obžalovaných je možné uzavrieť, že sú osobami so sklonsmi k páchaniu protiprávnej činnosti najmä vo vzťahu k majetku iných osôb a doteraz im uložené sankcie zjavne nespĺnili svoj účel, najmä ich nevedli k tomu, aby viedli riadny život. Vyššie uvedené skutočnosti vo svojom súhrne podľa názoru odvolacieho súdu svedčia pre odôvodnený záver, že možnosti nápravy obidvoch obžalovaných sú podstatne sťažené a javí sa, že účelom trestu by u nich mala byť predovšetkým ochrana spoločnosti, resp. výkonom trestu im zabrániť v páchaní ďalšej trestnej činnosti.

Preto ak ani najprísnejší druh trestu u nás opakovane uložený obidvom obžalovaným pred spáchaním teraz prejednávanej trestnej činnosti (a jeho následný opakovaný výkon) nesplnil svoj účel najmä v tom smere, že ich nevedol k vedeniu už len riadneho života na slobode bez páchania ďalšej úmyselnej trestnej činnosti, aj podľa názoru odvolacieho súdu neprichádzal u obidvoch obžalovaných do úvahy iný druh trestu, resp. žiaden iný druh trestu by u nich nevedol k splneniu účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák.

Napokon boli obidvom obžalovaným nepodmienečné tresty odňatia slobody uložené pod dolnú hranicu trestnej zákonom ustanovenej trestnej sadzby (ktorá bola 1 rok), s použitím ustanovenia § 39 ods. 5 Tr. zák. vzhľadom k prijatiu ich vyhlásení o vine a skoro až v maximálne možnom rozsahu („minimálne“ mohol byť vo výmere 8 mesiacov). Z pohľadu negatívneho hodnotenia obidvoch obžalovaných a predchádzajúceho spôsobu ich života však odvolací súd zároveň dospel k záveru, že súdom prvého stupňa uložené tresty sú skôr neprimerane mierne. Keďže však prokurátor nepodal odvolanie voči týmto výrokom napadnutého rozsudku v neprospech obidvoch obžalovaných, nemohol odvolací súd pristúpiť už k ich sprísneniu.

Správne bolo aj zaradenie obidvoch obžalovaných na výkon uložených trestov odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., keďže obidvaja obžalovaní boli v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestnej činnosti opakovane vo výkone trestu odňatia pre úmyselnú trestnú činnosť.

A napokon správne boli i výroky o uložených trestoch zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá každého druhu obidvom obžalovaným, keďže tieto tresty im boli uložené v skorších trestných veciach, vo vzťahu ku ktorým im boli uložené súhrnné tresty. Totiž s poukazom na ustanovenie § 42 ods. 2 veta tretia Tr. zák. v rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd odvolania obžalovaných A. B. a A. F. podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.